

จดหมายข่าว

พลังใบ

ก้าวใหม่การวิจัยและพัฒนาการเกษตร

DOA
TOGETHER

Hearing for Changing, Acting for Moving forward

เห็ดป่าฮื้อ

2

ฉีกซอง

- ดำเนินตรวจพืชตามเส้นทางสาย 24

10

ขอคุยด้วยคน

- เห็ดป่าฮื้อ 4
สายพันธุ์ของกรมวิชาการเกษตร

16

จากโต๊ะบอกร

- ครบรอบ 50 ปี
กรมวิชาการเกษตร

50 ปีกรมวิชาการเกษตร
DOA TOGETHER

ปีที่ 25 ฉบับที่ 1 ประจำเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2565 ISSN 1513-0010

ฉีกซอง

อังคณา สุวรรณคุณ

วันที่ 1 ตุลาคม ของทุกปี เป็นวันคล้ายวันสถาปนากรมวิชาการเกษตร โดยเริ่มต้นในปี 2515 ปัจจุบันเข้าสู่ปีที่ 50 อย่างเต็มภาคภูมิ จากอดีตที่เกิดขึ้นในนามของกรมช่างไหม ในปี 2446 พัฒนามาเป็นกรมเพาะปลูก กรมตรวจกสิกรรม กรมเกษตร กรมเกษตรและการประมง กรมเกษตร กรมการกสิกรรม กรมกสิกรรม และเป็นกรมวิชาการเกษตร ภารกิจความรับผิดชอบของกรมวิชาการเกษตรในปัจจุบัน ครอบคลุมการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง วิจัย และพัฒนาการเกษตรด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับพืช ให้บริการทางวิชาการ การวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบ และรับรองมาตรฐานสินค้าพืช รวมถึงรับผิดชอบกฎหมาย 6 ฉบับ ประกอบด้วย กฎหมายว่าด้วยกักพืช บัญชี พันธุ์พืช วัตถุอันตราย ควบคุมยาง และการคุ้มครองพันธุ์พืช

ด้านตรวจพืชตามเส้นทางสาย

24

ในมุมของกฎหมายว่าด้วยกักพืช หรือพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติมภารกิจหลัก ๆ อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร โดยมี 3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ ด้านตรวจพืช กลุ่มบริการส่งออกสินค้าเกษตร และกลุ่มวิชาการ ซึ่งในส่วนของด้านตรวจพืช รับผิดชอบการตรวจสอบนำเข้า-ส่งออกสินค้าพืชให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานระหว่างประเทศ ส่วนกลุ่มบริการส่งออกสินค้าเกษตร เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกสินค้าพืช ทั้งการตรวจสอบเพื่อการส่งออกตามมาตรฐานระหว่างประเทศ ข้อตกลงทางการค้า การให้บริการข้อมูล การส่งออก การแก้ไขปัญหาและการจัดการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก ตลอดจนเป็นผู้ประสานงานหลักทางด้านการส่งออกกับด้านตรวจพืช ในขณะที่กลุ่มวิชาการ รับผิดชอบงานที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าพืชตามกฎหมายว่าด้วยกักพืช ในส่วนของการออกใบอนุญาตนำเข้า-นำผ่านเพื่อการค้า การให้บริการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าตามกฎหมาย การทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการกักพืช การแก้ไขปัญหาและการจัดการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าพืช และเป็นผู้ประสานงานหลักด้านการนำเข้าพืชกับด้านตรวจพืชและส่วนงานที่เกี่ยวข้อง

ภาระงานอีกส่วนหนึ่งตามกฎหมายว่าด้วยการกักพืช คือ การวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืช เพื่อ กำหนดเงื่อนไขในการนำเข้า แยกออกไปอยู่ในการกำกับของสำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช เป็นกลุ่ม วิจัยการกักกันพืช ซึ่งทำงานด้านเทคนิคทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง อาจกล่าวได้ว่า สำนักควบคุมพืชและวัสดุ การเกษตรเป็นหน่วยปฏิบัติ ในขณะที่สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช เป็นหน่วยวิชาการหรือหน่วย เทคนิคสำหรับงานด้านนี้ของกรมวิชาการเกษตร

“ฉีกซอง” ฉบับครบรอบ 50 ปี กรมวิชาการเกษตร ขอนำท่านผู้อ่านตามเส้นทางสาย 24 เส้นทาง ยุทธศาสตร์สำคัญของอีสานตอนล่าง จุดผ่านแดนระหว่าง สปป.ลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา มีด่าน ตรวจจับตั้งอยู่ เฝ้าระวังการปนเปื้อนเข้ามาของศัตรูพืชจากการนำเข้าและให้บริการส่งออกพืชอย่างไร โปรดติดตาม

เส้นทางสาย 24

ทางหลวงหมายเลข 24 เป็นหนึ่งในทางหลวง แผ่นดินสำคัญที่ก่อสร้างตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติฉบับที่ 2 พ.ศ. 2510-2514 ในยุคจอมพล ถนอม กิตติขจร โดยก่อสร้างในรูปแบบถนนคอนกรีต และแอสฟัลท์ ในปี พ.ศ. 2513 ช่วงอำเภอโชคชัย จังหวัด นครราชสีมา ถึง อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี รวมระยะทาง 331 กิโลเมตร เป็นทางหลวงสำคัญในการ สัญจรในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยนิยม เรียกกันว่า ถนนโชคชัย-เดชอุดม

ต่อมาในปี พ.ศ. 2555-2556 ได้มีการขยาย ทางหลวงเป็น 4 ช่องจราจร ในช่วงอำเภอสีคิ้ว-อำเภอ โชคชัย และได้ปรับหลักทางหลวงใหม่ที่บริเวณแยก ต่างระดับสีคิ้ว เปลี่ยนชื่อเป็นถนนสีคิ้ว-อุบลราชธานี และได้ขยายช่องจราจรต่อไปในช่วงอำเภอนางรองถึง อำเภอปราสาท แล้วเสร็จใน พ.ศ. 2560 รวมเส้นทางที่มี 4 ช่องจราจร 190 กิโลเมตร ซึ่งในปี พ.ศ. 2560-2561 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 ถูกบรรจุอยู่ในแผนงาน

การก่อสร้างทางสายหลักเป็น 4 ช่องจราจร ระยะที่ 2 ของ กรมทางหลวง (โครงข่ายที่ 7 สายอำเภอสีคิ้ว-อำเภอ พนมสารคาม-อำเภอกบินทร์บุรี-อำเภอปักธงชัย-อำเภอ โชคชัย-อำเภอนางรอง-อำเภอปราสาท-อุบลราชธานี- มุกดาหาร (รวมอำเภอสีคิ้ว-อำเภอโชคชัย)) มีการขยาย ช่องจราจรต่อไปในเส้นทางที่เหลือช่วงอำเภอปราสาท- อำเภอขุขันธ์-แยกทางหลวง 2085 ระยะทาง 118.542 กิโลเมตร แล้วเสร็จในปลายปี พ.ศ. 2562 ทำให้ทางหลวง แผ่นดินหมายเลข 24 เป็นทางหลวง 4 ช่องจราจรตลอด ทั้งสายนับแต่นั้นมา จึงเป็นทางหลวงสายประธานของภาค ตะวันออกเฉียงเหนือที่แยกออกมาจากทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2 เชื่อมต่อกลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียง เหนือตอนล่าง ตัดผ่านเขตจังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี ตามลำดับ โดยถนน สายนี้ส่วนหนึ่งอยู่ใกล้ตัวเมืองใหญ่ และเป็นหนึ่งในเส้น ทางสัญจรหลักของประเทศเชื่อมต่อระหว่างภาคกลาง- ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง อีกทั้งเป็นถนนสายหลักที่รองรับการเชื่อมต่อกับประเทศ เพื่อนบ้าน ไม่ว่าจะเป็นกัมพูชา สปป.ลาว และเวียดนาม เพิ่มความสะดวกในการสัญจรขนส่ง นับเป็นเส้นทางสาย เศรษฐกิจที่สำคัญ

จากที่กล่าวมา ทางหลวงแผ่นดินสายสี่คิ้ว-อุบลราชธานี เป็นทางหลวงสายประธานภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่แยกออกจากถนนมิตรภาพ (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2) ที่หลักกิโลเมตร 102+078 เริ่มต้นทางหลวงที่บริเวณแยกทางต่างระดับสี่คิ้ว อำเภอสี่คิ้ว จังหวัดนครราชสีมา มุ่งหน้าไปทางทิศตะวันออกผ่าน อำเภอสี่คิ้ว อำเภอปักธงชัย อำเภอโชคชัย ผ่านแยกโชคชัย ตำบลโชคชัย ซึ่งเป็นหลักกิโลเมตรเริ่มต้นเดิม ผ่านอำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา รวมระยะทาง 86.14 กิโลเมตร จากนั้นเข้าสู่จังหวัดบุรีรัมย์ ตัดผ่านพื้นที่ อำเภอหนองกี่ อำเภอนางรอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอประโคนชัย รวมระยะทางในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ทั้งสิ้น 85.70 กิโลเมตร

ช่วงจังหวัดสุรินทร์ ผ่านอำเภอปราสาท ที่แยกกลางเมืองปราสาท สามารถเลี้ยวขวาไปยังทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 214 เพื่อเดินทางเชื่อมต่อไปยังกัมพูชา ณด่านพรมแดนช่องจอม จากนั้นผ่านอำเภอสังขะ รวมระยะทางในเขตจังหวัดสุรินทร์ 90.30 กิโลเมตร จากนั้นเข้าสู่เขตจังหวัดศรีสะเกษ ผ่านแยกนาเจริญ ตำบลโสน อำเภอขุขันธ์ ซึ่งสามารถเลี้ยวไปยังทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2201 เพื่อไปยังด่านศุลกากรช่องสะง่า เชื่อมต่อไปยังกัมพูชาอีกช่องทางหนึ่ง จากนั้นผ่านตัวอำเภอขุขันธ์ อำเภอไพรบึง อำเภอขุนหาญ อำเภอกันทรลักษณ์ อำเภอเบญจลักษณ์ รวมระยะทาง 85.40 กิโลเมตร

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 เข้าสู่จังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัดสุดท้าย ตัดผ่านพื้นที่อำเภอเดชอุดม จากนั้นจะเลี้ยวออกไปทางซ้าย มุ่งหน้าไปขึ้นทางทิศเหนือ โดยในช่วงอำเภอเดชอุดม ไปจนถึงอำเภอวารินชำราบจะเปลี่ยนชื่อเป็น ถนนสถลมารค (ซึ่งเป็นที่ใช้เรียกถนนที่ตัดจากตัวเมืองวารินชำราบถึงอำเภอเดชอุดมมาแต่เดิมตั้งแต่ พ.ศ. 2493 ก่อนจะกลายเป็นทางหลวง) จากนั้นจะเข้าสู่เทศบาลเมืองวารินชำราบ บริเวณแยกตัดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 217 ไปจนถึงบริเวณก่อนขึ้นสะพานเสรีประชาธิปไตย 2497 จะเปลี่ยนชื่อเป็น ถนนสถิตย์นิมานกาล (เป็นชื่อที่ใช้เรียกถนนที่ตัดจากวารินชำราบ-พิบูลมังสาหาร-ช่องเม็ก ซึ่งปัจจุบันคือ ทางหลวงหมายเลข 24 ในช่วงเขตเทศบาลเมืองวารินชำราบ และทางหลวงหมายเลข 217 ในช่วงวารินชำราบ-ช่องเม็ก) หลังจากนั้นจะข้ามแม่น้ำมูลที่สะพานเสรีประชาธิปไตย 2497 เข้าสู่เขตเทศบาลนครอุบลราชธานี อำเภอเมืองอุบลราชธานี และเปลี่ยนชื่อเป็น ถนนอุปราช ไปจนถึงสี่แยกตัดกับถนนสรรพสิทธิ์ จากนั้นจะไปเป็นส่วนหนึ่งของ ถนนชยางกูร สิ้นสุดบริเวณสามแยกหน้าป้ายมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ตรงไปจะเชื่อมต่อกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 212 และเชื่อมต่อกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 23 ทางด้านซ้าย

โดยสรุปแล้ว เส้นทางหลวงหมายเลข 24 มีระยะทางรวม 423.52 กิโลเมตร ตลอดเส้นทางจะเชื่อมโยงจุดผ่านแดน และช่องทางธรรมชาติระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน จึงเป็นเส้นทางหลักก่อนแยกเข้าสู่เส้นทางสายรอง ไปยังจุดผ่านแดนและช่องทางธรรมชาติที่กล่าวถึง โดยมีด่านพรมแดนหลัก ๆ 3 ด่าน คือ ช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี ช่องสะง่า จังหวัดศรีสะเกษ และช่องจอม จังหวัดสุรินทร์

ช่องเม็ก ช่องทางเชื่อมลาวใต้

สำหรับด่านพรมแดนช่องเม็ก ติดกับแขวงจำปาสัก ของ สปป.ลาว เป็นแขวงเดียวทางตอนใต้ของ สปป.ลาว ที่มีพื้นที่บน 2 ฝั่งแม่น้ำโขง และยังเป็นจุดเชื่อมโยงเครือข่ายคมนาคมทางบกระหว่างไทย-ลาว-กัมพูชา ตามเส้นทางอุบลราชธานี-จำปาสัก-อัตตะปือ-สตริงตรง (กัมพูชา) และจุดเชื่อมต่อไทย-ลาว-เวียดนาม โดยเชื่อมต่อไทยกับทะเลจีนใต้ ตามเส้นทางอุบลราชธานี-จำปาสัก-ดานัง-เว้ หรือเชื่อมต่อไทยไปยังปากแม่น้ำโขง ตามเส้นทางอุบลราชธานี-จำปาสัก-โฮจิมินห์-คูชี-วุงเตา (เวียดนาม) นอกจากนี้ ยังเป็นจุดเชื่อมเครือข่ายคมนาคมทางบกระหว่างประเทศให้กับแขวงอื่น ๆ โดยเฉพาะแขวงที่ไม่มีด่านพรมแดน ได้แก่ แขวงสาละวัน เซกอง และอัตตะปือ ดังนั้น นักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางจากจังหวัดอุบลราชธานีไปยังตอนใต้ของ สปป.ลาว จะผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองและศุลกากรที่ด่านช่องเม็ก-วังเต่า รวมทั้ง สินค้านำเข้า-ส่งออกระหว่างไทย-ลาว ด้วยเช่นกัน

ด้านศักยภาพเศรษฐกิจของแขวงจำปาสัก พบว่า มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและภูมิอากาศที่เหมาะสม ทำให้สามารถผลิตพืชผลทางเกษตรเพียงพอสำหรับการบริโภคและการส่งออก เช่น ข้าว เมล็ดกาแฟ ผัก ผลไม้ พืชไร่ต่าง ๆ โดยเฉพาะเมืองปากซง ซึ่งเป็นเมืองที่ตั้งอยู่บริเวณที่ราบสูง มีสภาพอากาศเย็นตลอดทั้งปีและมีฝนตกชุก เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการเพาะปลูก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกาแฟ โดยมีภาคเอกชนรายใหญ่ของไทยเข้าไปลงทุน นอกจากนี้ ยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าสนใจ เช่น น้ำตกหลี่ผี คอนพะเพ็ง และปราสาทหินวัดพู รวมถึงเป็น 1 ใน 4 แขวงของ สปป.ลาว ที่เจ้าแขวงมีอำนาจอนุมัติโครงการลงทุนได้เอง หากมูลค่าโครงการไม่เกิน 5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และใช้พื้นที่ไม่เกิน 100 เฮกตาร์

ด่านตรวจพืชช่องเม็ก จึงเป็นจุดนำเข้า-ส่งออกที่สำคัญ มีจุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรนภายใต้การกำกับดูแลตามเขตด่านศุลกากรช่องเม็กและด่านศุลกากรเขมรรัฐรวมทั้งจุดผ่อนปรนทางอนุมติ ได้แก่ จุดผ่านแดนถาวรช่องเม็ก อำเภอสิรินธร จุดผ่านแดนถาวรบ้านปากแซง จุดผ่อนปรนเพื่อการค้า 6 แห่ง คือ จุดผ่อนปรนบ้านด่านเก่า จุดผ่อนปรนบ้านคันท่าเกวียน อำเภอโขงเจียม จุดผ่อนปรนช่องตาอู อำเภอบุญชริก จุดผ่อนปรนบ้านสองคอน อำเภอโพธิ์ไทร จุดผ่อนปรนช่องอานม้า อำเภอน้ำยยืน และจุดผ่อนปรนเขมรรัฐ

สินค้าที่นำเข้าผ่านด่านตรวจพืชช่องเม็ก ส่วนใหญ่เป็นมันสำปะหลัง ทั้งมันเส้นและหัวมันสด รองลงมาคือกล้วย มันเทศ เสาวรส ถั่วลิสง กะหล่ำปลี และเมล็ดกาแฟดิบ ส่วนสินค้าที่มีการนำเข้าเพิ่มขึ้นจากกลุ่มสินค้าเหล่านี้คือ ไม้ดอกเมืองหนาว (เบญจมาศ ไฮเดรนเยีย คาล่า ลิลลี่ ไลแซนทัส กัสพีเนียม เป็นต้น) ส้ม และผลิตภัณฑ์ไม้แปรรูปกล้วยที่นำเข้าผ่านช่องทางดังกล่าวเป็นกลุ่มกล้วยน้ำว้าตลาดรองรับเป็นตลาดค้าส่งในท้องถิ่น และส่งจำหน่ายยังตลาดไท ส่วนทุเรียนกำลังจะเป็นสินค้าเกษตรที่สร้างรายได้ให้กับ สปป.ลาว โดย สปป.ลาว มีแผนส่งออกทุเรียนไปยังตลาดจีนในปี 2567 นี้ พันธุ์ทุเรียนที่ใช้ปลูกจะนำเข้าจากต่างประเทศ โดยด่านตรวจพืชช่องเม็กได้เคยสกัดการลักลอบส่งออกได้เมื่อเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา เนื่องจากต้นทุเรียนเป็นพืชสงวนของไทยตามกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืชปัจจุบัน สปป.ลาว มีพื้นที่ปลูกทุเรียนที่แขวงจำปาสัก เป็นทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองและหมอนทอง โดยเริ่มมีนักลงทุนชาวจีนขอสัมปทานที่ดินจากรัฐบาลเพื่อปลูกทุเรียน ประมาณ 20,000-30,000 ไร่ สาเหตุที่ทำให้การส่งออกทุเรียนของ สปป.ลาว มีโอกาสเติบโต เนื่องจาก สปป.ลาว มีข้อตกลงการค้าเสรีกับหลายประเทศ โดยได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้าจาก 16 ประเทศ เช่น จีน อิตาลี นิวซีแลนด์ ญี่ปุ่น อินเดีย ยังคงต้องติดตามกันว่าจะเป็นอย่างไรมาก่อนในอนาคตอันใกล้

สำหรับด่านกักกันพืชของ สปป.ลาว ที่อยู่ตรงข้ามด่านตรวจพืชช่องเม็ก คือ ด่านกักกันพืชวังเต่าเมืองโพนทอง แขวงจำปาสัก ทำหน้าที่ตรวจสอบการนำเข้า-ส่งออกพืช และออกใบรับรองสุขอนามัยพืชให้กับสินค้าที่ส่งออกตามความต้องการของประเทศผู้นำเข้า โดยมีลานขนส่งใกล้ ๆ กับที่ทำการของด่าน ซึ่งดำเนินการโดยเอกชน และเจ้าหน้าที่ตรวจพืชเป็นผู้ตรวจสอบจากการสอบถามตัวแทนผู้นำเข้าพบว่า ผู้นำเข้าจะให้ตัวแทนทาง สปป.ลาว ดำเนินการ ใบรับรองสุขอนามัยพืชจะออกโดยระบุน้ำหนักสินค้าเพื่อปริมาณสินค้าที่รวบรวมส่งในแต่ละเที่ยวการขนส่ง ด้านฯ จะตรวจสอบปริมาณสินค้าจริงโดยพิจารณาข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้า บัญชีราคาสินค้าใบรายการบรรจุหีบห่อสินค้า หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ใช้สำหรับลดหย่อนภาษีศุลกากรระหว่างประเทศกลุ่มอาเซียน (Form D) โดยด้านฯ ให้ผู้นำเข้าใช้ใบรับรองสุขอนามัยพืชประกอบการแจ้งนำเข้าไม่เกิน 15 วัน อัตราค่าธรรมเนียมใบรับรองสุขอนามัยพืชของ สปป.ลาว ตกฉบับละ 1,500 บาท ทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่ด่านตรวจพืชในระดับพื้นที่ทั้งสองประเทศมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน จึงสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับพื้นที่ได้เป็นอย่างดี

ช่องสงฆ์-ช่องจอม พรมแดนกัมพูชา

ย้อนกลับมาตามเส้นทางสาย 24 เข้าสู่จังหวัดศรีสะเกษ ผ่าน แยกนาเจริญ ตำบลโสน อำเภอูซันต์ ซึ่งสามารถเลียไปยังทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2201 เพื่อไปยังด่านศุลกากรช่องสงฆ์ เชื่อมต่อไปยังกัมพูชาอีกช่องทางหนึ่ง เป็นจุดนำเข้า-ส่งออกที่สำคัญของจังหวัดศรีสะเกษ กับช่องจอม อำเภอลองเวง จังหวัดอุดรธานี ของราชอาณาจักรกัมพูชา มีจุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรนภายใต้การกำกับดูแลที่สำคัญตามเขตด้านศุลกากรช่องสงฆ์ ไม่มีจุดผ่อนปรนทางอนุมัติ ปฏิบัติงานตรวจสอบสินค้าเพื่อส่งออกตาม ในเขตพื้นที่อำเภอยางชุมน้อย อำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอโนนคูณ และอำเภอราศีไศล จังหวัดศรีสะเกษ เวลาเปิดทำการด้านตรวจพืชช่องสงฆ์ เวลา 7.00-20.00 น. โดยอยู่ในการกำกับดูแลของฝ่ายความมั่นคง

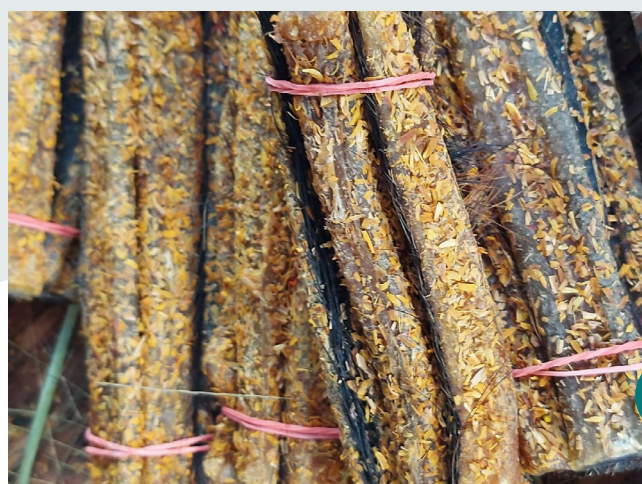
ณ จุดผ่านแดนช่องสงฆ์ ได้มีโอกาสสนทนากับคุณอัทธพลสุภักดิ์ ฉกรรจ์ศิลป์ หัวหน้าด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศช่องสงฆ์ มีประเด็นที่น่าสนใจสำหรับงานกักกัน โดยเป็นอันสงส์จากการระบาดของโควิด-19 จึงส่งผลให้ถูกยกระดับความสำคัญขึ้น การผ่านแดนจะต้องเข้าสู่กระบวนการกักกัน (Quarantine) ก่อนงานอื่น ๆ ซึ่งเป็นระบบการทำงานตามมาตรฐานสากล โดย ณ จุดผ่านแดน จะต้องเข้าสู่กระบวนการ Q (Quarantine-การกักกัน) ก่อน I (Immigration-การตรวจคนเข้าเมือง) และ C (Custom-ศุลกากร) กว่าจะสามารถวางกระบวนการได้ในรูปแบบดังกล่าว ก็ต้องผ่านการสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นทั้งในระดับนโยบายและระดับผู้ปฏิบัติงานร่วมกัน นับว่ากลไกสำคัญที่ส่งเสริมการทำงานของด่านกักกันในทุกสาขา

สำหรับด่านตรวจพืชช่องสะงำ มีผู้นำเข้าหลัก ๆ ประมาณ 5 ราย สินค้าพืชนำเข้าส่วนใหญ่เป็นมันสำปะหลัง พริกสด พริกแห้ง เม็ดมะม่วงหิมพานต์ และผลิตภัณฑ์จากป่า เช่น เห็ดเผาะ น้ำมันยาง เป็นการค้าขายระหว่างชายแดนและกระจายสินค้าสู่ท้องตลาดในพื้นที่ และพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่พรมแดนของสองประเทศ ลักษณะพื้นที่เป็นเขตชุมชนที่ขยายตัวครอบคลุมและเชื่อมต่อกันทั้งสองประเทศ ประชาชนทั้งสองประเทศใช้ภาษาเขมรในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน มีการค้าขายแลกเปลี่ยนตามแนวชายแดนมาเป็นเวลายาวนาน ลักษณะการค้าเพื่ออุปโภคบริโภคในพื้นที่

นอกจากด่านตรวจพืชช่องสะงำ เดินทางมาต่อที่ด่านตรวจพืชช่องจอม ระยะทางห่างกันประมาณ 50 กิโลเมตร แต่รูปแบบของที่ตั้งมีความแตกต่างกันพอสมควร ด่านตรวจพืชช่องจอม เป็นจุดนำเข้า-ส่งออกที่สำคัญของจังหวัดสุรินทร์ กับบ้านโอรส์เสม็ด อำเภอสำโรง จังหวัดอุดร มีชัย กัมพูชา มีจุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรนภายใต้การกำกับดูแลที่สำคัญตามเขตด่านศุลกากรช่องจอม รวมทั้งจุดผ่อนปรน ทางอนุมิต ได้แก่ จุดผ่อนปรนการค้าชายแดนช่องสายตะกู อำเภอบ้านกรวด สนาบบินบุรีรัมย์ อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ และสนาบบินนครราชสีมา อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

พื้นที่พรมแดนของสองประเทศเป็นเขตพื้นที่อนุรักษ์ และบริเวณดังกล่าวยังมีทุนระเบิดที่ฝังไว้ตั้งแต่สมัยสงครามกลางเมืองกัมพูชาและการสู้รบตามแนวชายแดนหลงเหลืออยู่จำนวนมาก ส่วนใหญ่ยังใช้งานได้ ประกอบกับการเจรจาเพื่อพิสูจน์แนวพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับกัมพูชายังไม่ชัดเจน ส่งผลให้พื้นที่บางส่วนไม่สามารถเข้าดำเนินการได้ ทำให้บริเวณดังกล่าวในฝั่งของไทยเป็นเขตอนุรักษ์ ไม่มีชุมชนตั้งอยู่ ในขณะที่ฝั่งของกัมพูชามีการแผ้วถางทำการเกษตรในพื้นที่ทับซ้อนดังกล่าว จึงยังคงมีประเด็นขัดแย้งในเชิงพื้นที่พรมแดนดังกล่าวจึงยังอยู่ในการควบคุมและกำกับดูแลของฝ่ายความมั่นคง

บริเวณจุดผ่านแดนดังกล่าว จึงเป็นที่ตั้งของฝ่ายความมั่นคงเป็นหลัก ส่วนงานก็กักกันอยู่รวมกันในลักษณะของป้อมตรวจชั่วคราว ลานตรวจสินค้าและอาคารที่ตั้งของด่านตรวจพืชช่องจอม ตั้งอยู่ภายในด่านศุลกากรช่องจอม ซึ่งอยู่ห่างจากจุดผ่านแดนพอสมควร อาคารและสถานที่จึงจำกัด ไม่สามารถขยายพื้นที่ได้ อย่างไรก็ตาม อยู่ระหว่างการขอพื้นที่เพื่อจัดตั้งด่านตรวจพืชแยกออกมาเพื่อรองรับปริมาณสินค้านำเข้าที่มีมากขึ้น

สำหรับสินค้าที่นำเข้ามาผ่านด่านพรมแดนช่องจอม มีลักษณะไม่แตกต่างจากด่านพรมแดนช่องสง่างาเท่าใด สินค้าหลักยังคงเป็นมันสำปะหลัง มะม่วง มันเทศ พริก เม็ดมะม่วงหิมพานต์ และเสื้อผ้าที่ทำจากกก รวมมูลค่าการนำเข้าในปี 2564 ของด่านตรวจพืชช่องจอมประมาณ 1,570 ล้านบาท ด่านตรวจพืชช่องสง่างาราว 850 ล้านบาท ในขณะที่ด่านตรวจพืชช่องเม็กมูลค่าการค้ารวม 11,200 ล้านบาท สูงสุดในบรรดาด่านตรวจพืชภายใต้เส้นทางสาย 24

จากการสนทนากับผู้นำเข้า ได้รับข้อเสนอให้ปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับลักษณะของการนำเข้า-ส่งออกในพื้นที่พรมแดน โดยควรมีข้อยกเว้นสำหรับสินค้าที่เป็นไปในลักษณะของการค้าชายแดน เพื่อไม่ให้ต้องขอเอกสารรับรอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้นทุนในการดำเนินการในการขอใบรับรองสุขอนามัยพืชและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้ามายังประเทศไทยจากส่วนราชการของกัมพูชา ซึ่งฝั่งกัมพูชายังไม่มีด่านตรวจพืชประจำในพื้นที่ชายแดน มีเฉพาะหน่วยงานความมั่นคงเท่านั้น จะต้องเสียค่าใช้จ่ายราว 15,000 บาท ซึ่งเป็นการออกให้จากหน่วยงานในส่วนกลางคือกรุงพนมเปญ ดังนั้น จึงไม่มีการตรวจสอบสินค้าตามหลักการสากล เป็นภาระให้กับผู้นำเข้าของไทย และเนื่องจากพื้นที่จุดผ่อนปรนช่องทางธรรมชาติมีหลายจุด จึงอาจเกิดปัญหาการนำเข้าพืชที่เป็นสิ่งต้องห้ามตามกฎหมายของไทย แต่เป็นการนำเข้ามาเพื่อบริโภคภายในพื้นที่ชายแดนระหว่างประชาชนทั้งสองประเทศ ประเด็นดังกล่าวอาจต้องทบทวนข้อกำหนดของกฎหมายและแนวทางการปฏิบัติให้เหมาะสม

|| การเดินทางบนเส้นทางสาย 24 ทำให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของแนวพรมแดน และการพัฒนาระบบงานกักกันของฝ่ายไทยกับสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ในที่สุด ความเข้าใจที่ตรงกันของหน่วยงานในพื้นที่และความร่วมมือของผู้นำเข้า-ส่งออกจะเป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันงานกักกันให้สามารถบรรลุตามเป้าหมายได้จริง เพราะในสภาพที่แท้จริง หากยกเส้นกันแดนระหว่างกันออก ประชาชนทั้งสองฝั่งก็คือญาติพี่น้องของปะโอนนั่นเอง ||

(ขอบคุณ : กรมทางหลวง ด้านตรวจพืชช่องเม็ก
ด่านตรวจพืชช่องสง่างา ด้านตรวจพืชช่องจอม
ด้านควบคุมโรคระหว่างประเทศช่องสง่างา / ข้อมูล)

คำถามฉีกชอว

พบกับใหม่ฉบับหน้า
สวัสดิ...อังกฤษ

กองบรรณาธิการจดหมายข่าวพลีโย
กรมวิชาการเกษตร จตุจักร กรุงเทพฯ 10900

E-mail ang.moac@gmail.com

บอกคุณด้วยคน

นวลศรี โชตินันท์

เห็ดเป่าอ้อ 4

สายพันธุ์ خوب

กรมวิชาการเกษตร

เห็ดเป่าอ้อ หรือเรียกกันทั่วไปว่า เห็ดхойโข่งทะเล ในประเทศไทยมีรายงานการพบในธรรมชาติน้อยมาก ที่เห็นกันอยู่ในตลาดล้วนเป็นสายพันธุ์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศทั้งสิ้น

คุณอนุสรณ์ วัฒนกุล นักวิชาการโรคพืชชำนาญการ กลุ่มวิจัยและพัฒนาเห็ด สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ กรมวิชาการเกษตร บอกว่าการเพาะเห็ดเป่าอ้อในประเทศไทยมีมานานกว่า 40 ปี โดยการนำเข้าสายพันธุ์เห็ดเป่าอ้อมาจากประเทศไต้หวันเพื่อผลิตบริโภคสด และบรรจุกระป๋องส่งจำหน่ายยังต่างประเทศ

ปัจจุบันเห็ดเป่าอ้อในประเทศไทยมีหลากหลายสายพันธุ์ มีทั้งสายพันธุ์ดอกสีเทาดำและสายพันธุ์ดอกสีครีม บางสายพันธุ์ก้านดอกสั้น บางสายพันธุ์ก้านดอกยาว คุณอนุสรณ์บอกว่าเกิดจากการนำสายพันธุ์เข้ามาจากต่างประเทศ จึงอาจมีบ้างจากสายพันธุ์ที่นำเข้ามาเพาะนั้น เมื่อเพาะไปนาน ๆ หลายรุ่น ก็เริ่มมีการกลายพันธุ์เกิดขึ้น

นอกจากนั้น สายพันธุ์ในท้องตลาดยังมีข้อด้อย เช่น เห็ดเป่าอ้อสายพันธุ์ดอกสีดำ เนื้อดอกกรอบ/แตกหักง่าย อายุการเก็บรักษาสั้น จึงไม่เป็นที่นิยมของผู้บริโภค บางสายพันธุ์มีก้านดอกสั้น แต่เนื้อดอกไม่แน่นและให้ผลผลิตน้อย

นลิใบ 10

ฉบับที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2565

เริ่มพัฒนาสายพันธุ์เห็ดเป๋าฮื้อ

คุณอนุสรณ์ เล่าว่า เนื่องจากกลุ่มวิจัยและพัฒนาเห็ด สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ มีภารกิจในการรวบรวม ให้บริการเชื้อพันธุ์เห็ดบริสุทธิ์ แก่เกษตรกร และผู้ประกอบการ จึงได้เริ่มดำเนินการวิจัยและพัฒนาสายพันธุ์เห็ดเป๋าฮื้อให้มีคุณภาพดีกว่าสายพันธุ์เดิมที่มีอยู่ในท้องตลาด

ในช่วงปี 2541-2542 คุณพรณี บุตรธนู และคณะผู้ร่วมวิจัย ได้คัดเลือกสายพันธุ์เห็ดเป๋าฮื้อจากศูนย์รวบรวมเชื้อพันธุ์เห็ดแห่งประเทศไทย 8 สายพันธุ์ โดยทดสอบ 2 สถานที่ คือ จังหวัดเชียงรายและกรุงเทพมหานคร ในช่วงฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว ซึ่งพบว่ามี 3 สายพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูงกว่าสายพันธุ์อื่น ๆ จึงใช้เป็นสายพันธุ์ของกรมวิชาการเกษตรที่แนะนำให้เกษตรกรนำไปเพาะ โดยให้ชื่อว่าเห็ดเป๋าฮื้อ 1 เห็ดเป๋าฮื้อ 2 และเห็ดเป๋าฮื้อ 3

พบดอกเห็ดบนซากต้นมะม่วง

ต้นทองหลาง

คุณอนุสรณ์ เล่าต่อไปว่าประมาณปี 2554 ได้ไปพบเห็ดลักษณะรูปร่างคล้ายเห็ดเป๋าฮื้อที่กรุงเทพฯ นี้เอง จึงได้เก็บรวบรวมสายพันธุ์ไว้ เพื่อหวังจะใช้ประโยชน์ในอนาคต ในปี 2558 ได้ไปพบเห็ดเป๋าฮื้ออีกหนึ่งสายพันธุ์ที่เกิดขึ้นบนซากต้นทองหลางบ้าน ที่จังหวัดราชบุรี

“ได้ทดลองเอาสายพันธุ์เห็ดเป๋าฮื้อทั้ง 2 สายพันธุ์ที่พบในธรรมชาตินี้มาเพาะทดสอบเบื้องต้น เพื่อสังเกตลักษณะดอกและการให้ผลผลิต พบว่ามีการให้ผลผลิตและมีลักษณะดอกค่อนข้างดี”

เห็ดเป๋าฮื้อที่เกิดตามธรรมชาติ

ได้เห็ดสายพันธุ์ใหม่ชื่อ เห็ดเป่าฮ้อ 4

กลุ่มวิจัยและพัฒนาเห็ดได้ทำการทดลองเพาะเห็ดเป่าฮ้อที่พบในธรรมชาติทั้ง 2 สายพันธุ์ โดยเพาะทดสอบเปรียบเทียบกับเห็ดเป่าฮ้อที่เก็บรวบรวมไว้ที่ศูนย์รวบรวมเชื้อพันธุ์เห็ดแห่งประเทศไทย 15 สายพันธุ์ รวมเป็น 17 สายพันธุ์

คุณอนุสรณ์ บอกว่าเมื่อปี 2560-2561 ได้เพาะทดสอบในโรงเรือนของกรมวิชาการเกษตร เมื่อคัดเลือกสายพันธุ์ที่ให้ผลผลิต และมีลักษณะดอกค่อนข้างดีในเบื้องต้นแล้วจำนวน 5 สายพันธุ์ ต่อมาในปี 2562-2563 จึงได้เพาะทดสอบในโรงเรือนของกรมวิชาการเกษตรอีกครั้ง และนำไปเพาะทดสอบในฟาร์มเกษตรกรอีก 2 ฟาร์ม พบว่ามีสายพันธุ์เห็ดเป่าฮ้อที่ให้ผลผลิตดี มีลักษณะดอกตรงตามความต้องการของตลาดซึ่งก็คือสายพันธุ์เห็ดเป่าฮ้อที่พบขึ้นบนซากต้นมะม่วง ที่กรุงเทพฯ นั้นเอง และได้นำมาเป็นสายพันธุ์ที่แนะนำให้เกษตรกรนำไปเพาะเพื่อสร้างอาชีพ โดยให้ชื่อว่าเห็ดเป่าฮ้อ 4

สรุปแล้วกลุ่มวิจัยและพัฒนาเห็ดได้ค้นพบเห็ดเป่าฮ้อและพัฒนาจนเป็นเห็ดเป่าฮ้อ 4 สายพันธุ์กรมวิชาการเกษตร ตั้งแต่ปี 2558-2563 ใช้เวลารวม 6 ปี

ลักษณะของเห็ดเป่าฮ้อ 4

ดอกเห็ดเป็นสีครีมหรือน้ำตาลเทา มีทรงดอกรูปพัด ดอกหนา ก้านอวบ ความยาวก้านปานกลาง ลักษณะการเกิดดอกเป็นดอกเดี่ยวหรือกลุ่ม จำนวน 12 ดอกต่อซ่อ ดอกเห็ดมีขนาด 10.91x7.93 เซนติเมตร ขอบดอกค่อนข้างเรียบ สามารถให้ผลผลิตสูงถึง 120-220 กรัม/ถุง/รอบการผลิต ดอกเห็ดสามารถเก็บรักษาได้นานถึง 3 สัปดาห์ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส

เป่าอ้อมีคุณค่าทางโภชนาการสูง

คุณอนุสรณ์ กล่าวว่าเห็ดเป่าอ้อมีรสชาติอร่อย เนื้อ
ดอกแน่นและกรอบ มีคุณค่าทางโภชนาการสูง สามารถนำ
มาปรุงอาหารได้หลากหลาย ไม่ว่าจะต้ม ผัด ปิ้งย่าง ชุบแป้ง
ทอด หรือหั่นเป็นชิ้นเล็ก ๆ ผสมกับทอดมันปลา จะได้รับรส
สัมผัสคล้ายทอดมันปลาหมึก นอกจากความอร่อยแล้วยัง
มีประโยชน์ต่อร่างกายอีกด้วย

คุณค่าทางอาหารที่สำคัญ (ไมลิกรัม/100 กรัม)

โปรตีน	15.68
ไขมัน	2.05
ใยอาหาร (Fibre)	20.05
คาร์โบไฮเดรต	55.92
เถ้า (Ash)	6.30
พลังงาน (kcal)	304.85
แคลเซียม	332.52
ทองแดง	2.86
เหล็ก	16.14
โปแตสเซียม	1,986.57
แมกนีเซียม	213.71
แมงกานีส	3.90
ฟอสฟอรัส	606.32
สังกะสี	09.82

ที่มา : Hoa et al. (2015)

การเพาะเห็ดเป่าอ้อม

การเพาะเห็ดเป่าอ้อม มีขั้นตอนเหมือนกับการเพาะ
เห็ดในถุงพลาสติกชนิดอื่น ๆ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก
คือ การผลิตเชื้อบริสุทธิ์ การผลิตเชื้อขยายหรือเชื้อเพาะ
การผลิตถุง/ก้อนเชื้อเห็ด และการเปิดดอก โดยในที่นี้จะ
กล่าวถึงเฉพาะขั้นตอนการผลิตถุง/ก้อนเชื้อเห็ด และการ
เปิดดอก เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่สามารถทำตัวเอง

คุณอนุสรณ์ สาธิตการเก็บผลผลิตด้วยมือ จับบริเวณคอขวดให้แน่น
อีกมือดึงดอกเห็ดออกจากก้อน ควรเก็บเมื่อดอกบานเต็มที่

การผลิตถุงเชื้อเห็ด

สูตรอาหารเพาะ

ขี้เลื่อยไม้ยางพารา	100	กิโลกรัม
รำละเอียด	5	กิโลกรัม
ดีเกลือ (MgSO ₄)	0.2	กิโลกรัม
ปูนขาว (CaCO ₃)	1	กิโลกรัม

การเตรียมถุงอาหารเพาะ

1. ผสมวัสดุทั้งหมดคลุกเคล้าให้เข้ากัน พรหมด้วยน้ำสะอาดให้มีความชื้นประมาณ 60-70% โดยใช้มือกำวัสดุเพาะที่ผสมกันแล้ว บีบให้แน่นสังเกตไม่มีน้ำไหลออกมา เมื่อปล่อยมือวัสดุยังจับตัวเป็นก้อน

2. บรรจุอาหารเพาะลงในถุงพลาสติกทนร้อน กดให้แน่นตึง ได้น้ำหนัก 1 กิโลกรัม/ถุง

3. รวบปากถุงบีบไล่อากาศออก สวมคอปพลาสติก พับปากถุงพาดลงมารัดยางให้แน่น อุดด้วยสำลี หุ้มด้วยกระดาษหรือปิดด้วยฝาจุกพลาสติก

4. นำถุงอาหารเพาะไปนึ่งฆ่าเชื้อด้วยหม้อนึ่งไม่อัตโนมัติ ความดัน อุณหภูมิ 90-100 องศาเซลเซียส เวลาไม่น้อยกว่า 4 ชั่วโมง นำถุงอาหารเพาะที่นึ่งฆ่าเชื้อแล้วออกจากถังนึ่งทิ้งไว้ให้เย็น

การใส่เชื้อเห็ด

เชื้อขยายหรือเชื้อเพาะ ต้องไม่มีการปนเปื้อนจากเชื้อเห็ดชนิดอื่น และศัตรูเห็ด (ไวรัส จุลินทรีย์ ไโรแมลงและสัตว์อื่น ๆ) โดยใส่เชื้อขยายในเมล็ดข้าวฟ่างลงในถุงอาหารเพาะ ถุงละประมาณ 10-15 เมล็ด เขย่าเมล็ดข้าวฟ่างให้กระจายออก การใส่เชื้อให้เปิดและปิดจุกสำลี ถุงอาหารเพาะโดยเร็ว และปฏิบัติในพื้นที่ที่สะอาด มิดชิดไม่มีลมโกรก

การบ่มเส้นใย

บ่มถุงเชื้อเห็ดในที่ร่ม สะอาด ไม่โดนฝนหรือละอองน้ำ อากาศถ่ายเทสะดวก อุณหภูมิ 25-32 องศาเซลเซียส เส้นใยใช้เวลาเดินเต็มถุงขนาด 1 กิโลกรัม ประมาณ 60 วัน หลังเส้นใยเจริญเต็มถุง จึงนำเข้าโรงเปิดดอก

การเปิดดอกและการดูแล

โรงเรือนเปิดดอกต้องมีขนาดสัมพันธ์กับจำนวนถุงเชื้อเห็ด สามารถรักษาอุณหภูมิ ความชื้น ให้เหมาะสมต่อการเกิดดอกเห็ด โดยผนังทำด้วยวัสดุที่เก็บรักษาความชื้นภายในโรงเรือนได้ประมาณ 70-90 เปอร์เซ็นต์ อากาศสามารถถ่ายเทได้ดี โดยให้มีช่องเปิด-ปิด สำหรับถ่ายเทอากาศ มีแสงผ่านเข้าในโรงเรือนได้ (แสงที่สามารถอ่านหนังสือได้ หรือใช้ตาข่ายพรางแสง ขนาด 80 เปอร์เซ็นต์) มีความสะอาดหลังคาควรทำด้วยวัสดุกันน้ำ การวางถุงเชื้อเห็ดนิยมวางเรียงแนวนอน ความสูงไม่เกิน 1.5 เมตร บนชั้นวางหรือแขวน

การเปิดดอกและกระตุ้นการสร้างดอก

1. เปิดดอกโดยถอดจุกสำลี และแคะข้าวฟ่างบริเวณหน้าก้อน ด้วยอุปกรณ์ที่สะอาด
2. ให้น้ำในโรงเรือนและบริเวณถุงเชื้อเห็ด เพื่อปรับความชื้นภายในโรงเรือนให้ได้ 70-90 เปอร์เซ็นต์
3. ปรับโรงเรือนให้มีอุณหภูมิ 28-32 องศาเซลเซียส ประมาณ 5-7 วัน จนเริ่มมีตุ่มดอก
4. รักษาอุณหภูมิในโรงเรือนให้อยู่ที่ 28-32 องศาเซลเซียส และให้มีอากาศถ่ายเทได้ดี เมื่อดอกเห็ดมีขนาดโตขึ้นรักษาความชื้นภายในโรงเรือนที่ 70-90 เปอร์เซ็นต์
5. ให้มีแสงสว่างปานกลางเพื่อให้มีการพัฒนาของดอกเห็ด

การเก็บผลผลิต

เก็บผลผลิตด้วยมือโดยจับบริเวณคอขวดให้แน่นแล้วใช้มืออีกข้างดึงดอกเห็ดออกจากก้อน ควรเก็บดอกขณะที่ดอกบานเต็มที่ แต่ขอบหมวกยังไม่บานย้วย เก็บดอกเห็ดในช่อเดียวกันให้หมด และเก็บส่วนต่างๆ ของดอกเห็ดให้หลุดออกจากหน้าถุงเห็ดจนหมด เพื่อป้องกันการเน่าเสียจากเศษหรือส่วนของดอกเห็ดที่เหลือติดอยู่ พร้อมทำความสะอาดพื้นโรงเรือนเปิดดอก เมื่อเก็บดอกเห็ดมาแล้วไม่ควรล้างเห็ดหรือทำให้ดอกเห็ดเปียก ใช้มีดหรือกรรไกรตัดส่วนโคนที่มีเศษขี้เลื่อยติดดอกทิ้ง ก่อนบรรจุลงภาชนะ ดอกเห็ดเป่าหี้อี้อมีราคาจำหน่าย 80-100 บาทต่อกิโลกรัม ก้อนเชื้อเห็ดเป่าหี้อี้อขนาด 1 กิโลกรัม ให้ผลผลิตประมาณ 109.32 - 222.81 กรัม/ถุง ในระยะเวลาเก็บผลผลิต 4 เดือน

คุณอนุสรณ์ กล่าวว่าผู้ผลิตเชื้อขยายหรือเชื้อเพาะ หากสนใจเชื้อพันธุ์เห็ดบริสุทธิ์บนอาหารวุ้น พีดีเอ สามารถติดต่อขอซื้อเชื้อบริสุทธิ์หรือขอคำแนะนำในการเพาะเห็ดได้ที่กลุ่มวิจัยและพัฒนาเห็ด สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ กรมวิชาการเกษตร โทร 0 2579 0147, 0 2561 4673

50 ปีกรมวิชาการเกษตร DOA TOGETHER

นางสาวมัทญญา ไทยเศรษฐ์
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

จากโต๊ะบอกรถ ฉบับแรกของปีงบประมาณ 2566 ปีที่ 50 ของกรมวิชาการเกษตร ขอเริ่มต้นด้วยพิธีวันสถาปนากกรมวิชาการเกษตร เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2565 โดยได้รับเกียรติจากท่านมณัญญา ไทยเศรษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มาเป็นประธานในพิธี

กรมวิชาการเกษตรได้รับการสถาปนาขึ้น เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2515 มีหน้าที่วิจัยและพัฒนาด้านพืช เครื่องจักรกลการเกษตร ตลอดจนควบคุมดูแลพระราชบัญญัติที่อยู่ในความรับผิดชอบ จำนวน 6 ฉบับ ผลงานวิจัยด้านพันธุ์พืชและเทคโนโลยีของกรมวิชาการเกษตรมีเป็นจำนวนมาก และสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดและขยายผล ตลอดจนนำไปปฏิบัติได้ผลเป็นรูปธรรม จึงได้นำเสนอประวัติความเป็นมาและผลงานตลอด 50 ปีที่ผ่านมา จากนั้น ท่านมณัญญา ไทยเศรษฐ์ ได้อ่านสารแสดงความยินดีและเป็นสักขีพยาน ในพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างกรมวิชาการเกษตร กับองค์การการจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) ด้านการพัฒนาโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการก๊าซเรือนกระจก และ บันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการระหว่างกรมวิชาการเกษตร กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อค้นคว้าวิจัยการเรียนการสอน การบริการวิชาการเกี่ยวกับกัญชา กัญชง เพื่อประโยชน์ในทางการแพทย์และเชิงพาณิชย์อย่างครบวงจร จากนั้น ได้ชมนิทรรศการผลงานเด่นของกรมวิชาการเกษตรในปี 2565 จำนวน 11 เรื่อง ณ บริเวณตึกกสิกรรม กรมวิชาการเกษตร

“นับจากนี้เป็นต้นไป กรมวิชาการเกษตรจะจัดงานถ่ายทอดเทคโนโลยี เนื่องในโอกาส 50 ปี ทุกภูมิภาคทั้ง 8 เขต ตลอดปี เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อเกษตรกรและภาคการเกษตรของไทยต่อไปด้วย”

พบกับใหม่ฉบับหน้า
บรรณาธิการ Udomporn.s@doa.in.th

ผลิใบ ก้าวใหม่ก้าววิจัยและ พัฒนาการเกษตร

วัตถุประสงค์

- เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยและผลการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกรมวิชาการเกษตร
- เพื่อเป็นสื่อกลางสำหรับนักวิจัยกับผู้บริหาร นักวิจัยกับนักวิจัย และนักวิจัยกับผู้สนใจ การแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน
- เพื่อเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น อันจะเป็นตัวอย่างหรือเป็นพื้นฐานการวิจัยขั้นสูงต่อไป

ที่ปรึกษา : รม.พัทธ์ จันทรศรีวงศ์ อังอร บัญญากิจ กัสเชนคน หมั่นแจ้ง ศศิญา ปานต้น
บรรณาธิการ : อุดมพร สุพคุณ
กองบรรณาธิการ : อังคณา สุวรรณภูฏ จินตณันต์ งามสุทธา มรส วงษ์ครุ จันระวี จิตรสมาน
ช่างภาพ : กัญญาณัฐ ไพแดง
ช่างศิลป์ : มณฑา แดมเงิน กฤษญา ดาวเรือง
บันทึกข้อมูล : สมจิตต์ ยะลาหะ
จัดส่ง : วิไลวรรณ ศรีพันธ์
สำนักงาน : กรมวิชาการเกษตร ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ : 0 2561 2825 โทรสาร : 0 2579 4406
E-mail : prdoa55@gmail.com
พิมพ์ที่ : ตรีบีล ศรีอภัย โทรพิมพ์ : 0 2047 6778